

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200187
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4019200187.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: Ernst Keller Slovakia, s.r.o., sídlo Dolné Hony 9, Nitra, IČO: 36 553 387, zastúpený advokátskou kanceláriou: TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., sídlo Panenská 6, Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovanému: Inšpektorát práce Nitra, Jelenecká 49, Nitra, o správnej žalobe proti opatreniu žalovaného (protokol o výsledku inšpekcie práce) č. INA-4-49-2.3/P-E24,A25 - 19 z 01.02.2019 v znení dodatku č. 1 z 08.02.2019, takto

rozhodol:

Správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 12.04.2019, elektronicky podanou a doručenou Krajskému súdu v Nitre ako vecne a miestne príslušnému správne mu súdu (§ 19 ods. 1 v spojení s § 10, § 13 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len "Správny súdny poriadok" alebo "SSP") dňa 12.04.2019, domáha preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného, označeného v záhlaví, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

2. Žalobca v správnej žalobe súčasne navrhol, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) SSP.

3. Žalobca svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že žalobca je povinný podľa protokolu a jeho dodatku vykonať opatrenia, ktoré nie sú žiadnym spôsobom konkretizované a existuje riziko, že žalovaný môže sankcionovať žalobcu za to, že ich nerealizuje, pričom výška pokuty, ktorá žalobcovi môže byť uložená, je až 100.000,-- eur. Inšpekcia práce je kontrolou plnenia opatrení uložených žalobcovi v rámci predchádzajúcej inšpekcie (o výsledku ktorej žalovaný vyhotovil protokol č. INA-80-49-2.3/P-E24, A25-18 zo dňa 21.11.2018). Vzhľadom k tomu, že žalovaný už raz pristúpil ku kontrole plnenia opatrení uložených žalobcovi pri predchádzajúcej inšpekcii práce z dôvodu údajného porušenia ustanovenia § 43 ods. 2 Zákonníka práce, a to dokonca s neštandardne krátkym časovým odstupom, je vysoko pravdepodobné, že žalovaný bude kontrolovať dodržiavanie predmetného ustanovenia Zákonníka práce u žalobcu znova, pričom takmer s určitosťou možno povedať, že žalovaný opäť dospeje k záveru o údajnom porušení Zákonníka práce žalobcom, keďže žalobca odmieta splniť uložené opatrenia pre ich neurčitost' a materiálnu nevykonateľnosť. Nie je preto vylúčené, že do momentu právoplatného rozhodnutia súdu o tejto správnej žalobe žalovaný vykoná u žalobcu niekoľko ďalších inšpekcií práce, ktoré budú všetky zamerané na kontrolu dodržiavania toho istého ustanovenia Zákonníka práce, t. j. fakticky na kontrolu plnenia opatrení uložených žalobcovi v rámci predchádzajúcej inšpekcie a súčasnej inšpekcie práce. V rámci každej inšpekcie práce pritom môže byť žalobcovi uložená veľmi vysoká pokuta, až do výšky 100.000,-- eur. Na strane žalobcu pritom už vznikol a stále hrozí aj iný vážny nenapraviteľný následok, keďže je nútený vyvíjať neprimerane časovo a finančne náročné aktivity smerujúce k účinnému hájeniu jeho záujmov v rámci rozporovania záverov inšpekcie práce (a potenciálne v ďalších hroziacich inšpekciách), ktoré sú vyvolané zjavne účelovým konaním žalovaného a prílišným formalistickým postupom v jednotlivých inšpekciách. Žalobca

bude preto nútený, tak ako pri tejto žalobe, zahlcovať súd stále novými žalobami, ktoré sú a budú postavené na rovnakej skutkovej a aj právnej argumentácii. Požiadavka žalobcu na priznanie odkladného účinku je preto celkom legitímna. Prípadným odložením vykonateľnosti protokolu v znení dodatku zjavne nie je ohrozený žiadny verejný záujem. S ohľadom na dlhodobé pôsobenie žalobcu na slovenskom trhu a jeho dobrej hospodárskej kondícii nie sú oprávnené akékoľvek prípadné pochybnosti o jeho neskoršej bonite (z pohľadu vymožitelnosti prípadne uloženej správnej pokuty). Žalobcovi bez priznania odkladného účinku správnej žalobe hrozí závažná ujma, resp. závažná finančná škoda a zároveň aj iný vážny nenapraviteľný následok.

4. Správny súd uznesením č. k. 26S/29/2019 - 82 z 12. augusta 2019 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia uznesenia inter alia písomne vyjadril k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 10.09.2019, doručeným správneému súdu dňa 13.09.2019. Dňa 13.09.2019 žalovaný predložil správneému súdu svoj administratívny spis (č. l. 101).

6. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku uviedol, že nesúhlasí s priznaním odkladného účinku, keďže žalobca nepredložil k návrhu žiadne relevantné dôkazy a neuviedol rozhodujúce argumenty, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku žalobe.

7. Podľa § 184 SSP, podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

8. Podľa § 185 SSP, správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

9. Podľa § 186 ods. 1 a 2 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy. Odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

10. Podľa § 187 ods. 3 SSP, o návrhu žalobcu podľa § 185 rozhodne správny súd do 30 dní od doručenia vyjadrenia žalovaného k tomuto návrhu, prípadne administratívnych spisov, ak bol návrh podaný súčasne so správnu žalobou.

11. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

12. Podľa § 5 ods. 9 veta druhá SSP, účastníci konania sú povinní preukázať svoje tvrdenia a vykonať úkony v lehote určenej správneým súdom.

13. Znenie § 184 SSP ustanovuje, že podanie správnej žaloby nie je ex lege vo všeobecnosti spojené s nastúpením odkladného účinku. Nastúpenie odkladného účinku by malo predstavovať iba určitú výnimku, keď ešte pred rozhodnutím správneho súdu vo veci samej nastupujú právne následky predpokladané v § 186 ods. 1 SSP, ktoré sa vo svojej podstate blížia účinkom vyhovenia správnej žalobe. Z uvedených dôvodov Správny súdny poriadok normatívne (§ 184 SSP) konštituuje nastúpenie odkladného účinku ako výnimku a nie ako pravidlo. Výnimočnosť procesného úkonu správneho súdu spočívajúceho v priznaní odkladného účinku správnej žalobe spočíva v tom, že takýmto pôsobením súdnej moci sa paralyzujú účinky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré

sa až do jeho zrušenia v správnom súdnom konaní považuje za zákonné v dôsledku prezumpcie zákonnosti správnych rozhodnutí.

14. Správny súd konštatuje, že Správny súdny poriadok ani žiadny osobitný predpis neustanovuje, že podanie správnej žaloby vo veci, o akú ide aj v tomto konaní, má (zo zákona) odkladný účinok. Za týchto okolností môže takejto správnej žalobe priznať odkladný účinok len správny súd, a to len za splnenia Správnym súdnym poriadkom ustanovených procesných podmienok.

15. Správny súdny poriadok v ustanovení § 185 a § 187 ods. 3 taxatívne vymedzuje procesné podmienky, za splnenia ktorých môže správny súd svojím rozhodnutím priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak táto nemá odkladný účinok zo zákona. Týmito procesnými podmienkami sú: (i) návrh žalobcu, (ii) vyjadrenie žalovaného k návrhu a zabezpečenie administratívneho spisu, (iii) naplnenie dôvodov pre priznanie odkladného účinku.

16. Ako správny súd už uviedol v bode 2. a 5. odôvodnenia tohto rozhodnutia, prvé dve procesné podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, teda návrh žalobcu ako aj vyjadrenie žalovaného k návrhu a zabezpečenie administratívneho spisu, sú v prejednávanej veci naplnené.

17. Čo sa týka splnenia tretej procesnej podmienky - naplnenia dôvodov pre priznanie odkladného účinku, správny súd najskôr uvádza, že návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby musí obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia totiž nakoniec závisí vo veľkej miere aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.

18. Žalobca navrhoval priznať jeho správnej žalobe odkladný účinok, posudzujúc ho podľa obsahu, na právnom základe § 185 písm. a) SSP.

19. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia správny súd uvádza, že základnou a nevyhnutnou podmienkou toho, aby súd priznal správnej žalobe odkladný účinok, ak jeho priznanie žalobcu v návrhu navrhuje pre existenciu dôvodov podľa § 185 písm. a) SSP, je (preukázaný) stav, keď by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

20. Správny súd berie pri rozhodovaní do úvahy výnimočnosť zásahu do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu, pričom zároveň posudzuje mieru, akou predmetné rozhodnutie zasahuje do práv žalobcu, teda hodnotí intenzitu preukázanej hrozby ujmy, škody či iného nenapraviteľného následku, ktorú by okamžité vykonanie napadnutého rozhodnutia alebo iné právne následky napadnutého rozhodnutia priniesli a súčasne posudzuje, či by priznanie odkladného účinku správnej žalobe nebolo v rozpore s verejným záujmom.

21. Priznanie odkladného účinku správnej žalobe správnym súdom musí mať vzhľadom na povahu dôsledkov, t. j. zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu len výnimočný charakter, a preto musí byť návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe aj dostatočne zdôvodnený osobitnými okolnosťami (ktoré musia byť dôkazmi preukázané).

22. V konaní o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe sa uplatňuje dispozičná zásada, znamenajúca, že dôkazné bremeno nesie žalobca (§ 5 ods. 9 veta druhá SSP), ktorý je povinný správnemu súdu v podanom návrhu primeraným spôsobom nielen tvrdiť, ale predovšetkým preukázať, resp. aspoň osvedčiť existenciu hrozby novej závažnej ujmy, škody či iného nenapraviteľného následku, ktorá súčasne musí vyplývať z konkrétnych dôkazov predložených žalobcom; nepostačuje v tomto smere len nepodložené tvrdenie o hrozacej závažnej ujme, značnej hospodárskej alebo finančnej škode, závažnej ujme na životnom prostredí či o hrozacom inom vážnom nenapraviteľnom následku. Hrozba závažných následkov, na ktoré odkazuje ustanovenie § 185 písm. a) SSP, musí teda vyplývať (nielen) z konkrétnych tvrdení žalobcu, ale najmä z ním predložených, resp. označených konkrétnych dôkazov, ktoré by správny súd mohol zadovážiť, vykonať a vyhodnotiť na tento účel.

23. Žalobca svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby založil na tvrdeniach o tom, že vzhľadom na predchádzajúce konanie žalovaného je vysoko pravdepodobné, že žalovaný bude u žalobcu kontrolovať dodržiavanie ustanovenia § 43 ods. 2 Zákonníka práce a že takmer s určitosťou možno povedať, že žalovaný opätovne dospeje k záveru o údajnom porušení Zákonníka práce žalobcom. Žalobca ale do dňa rozhodnutia správneho súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku nepredložil, príp. neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by si správny súd mohol zadovážiť, vykonať a následne vyhodnotiť, a z ktorých by predovšetkým skutočne vyplývala existencia konkrétnej hrozby závažnej ujmy, značnej hospodárskej či finančnej škody, prípadne iného nenapraviteľného následku v prípade okamžitého výkonu alebo v dôsledku iných právnych následkov napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré jediné sú podľa § 185 písm. a) SSP z hľadiska žalobcu ako navrhovateľa právne významnými skutočnosťami, za ktorých naplnenia (popri ostatných procesných podmienkach priznania odkladného účinku správnej žaloby) správny súd prizná správnej žalobe odkladný účinok. Tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe o tom, že žalovaný pri výkone ďalšej inšpekcie práce takmer s určitosťou opätovne dospeje k záveru o údajnom porušení Zákonníka práce majú len hypotetický charakter, založený výlučne na subjektívnych úvahách žalobcu a ako také nie sú dôvodom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

24. Ak žalobca odôvodňuje návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby aj tým, že v rámci inšpekcie práce mu môže byť uložená vysoká pokuta, správny súd poukazuje na to, že pokuta za porušenie právnych povinností sa neukladá v protokole o výsledku inšpekcie práce, ale v samostatnom správnom konaní o uložení sankcie za správny delikt, ktoré na základe protokolu o výsledku inšpekcie práce môže byť iniciované, a ktoré v ňom môže byť jedným z dôkazov. Ak by v takomto správnom konaní bola uložená žalobcovi sankcia, bolo by odvolacie rozhodnutie vydané v danom administratívnom konaní preskúmateľné na základe správnej žaloby v správnom súdnictve, ktorej by bolo možné v závislosti od splnenia ostatných podmienok na návrh žalobcu priznať odkladný účinok. Z týchto dôvodov by ani táto argumentácia žalobcu v prejednávanej veci ani za predpokladu preukázania jej naplnenia (napr. preukázanim, že v súčasnosti na základe daného protokolu už prebieha administratívne konanie o uložení sankcie za správny delikt) neodôvodňovala priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Správny súd k uvedenému ešte dopĺňa, že zo samotných tvrdení žalobcu, keď tento uvádza, že pre dobrú hospodársku kondíciu nie sú oprávnené akékoľvek prípadné pochybnosti o jeho neskoršej bonite (z pohľadu vymožitelnosti prípadne uloženej pokuty) vyplýva, že ani zaplatenie pokuty za prípadný správny delikt by nemalo za následok vznik závažnej finančnej škody, ktorá by sa dotkla výkonu hospodárskej činnosti žalobcu. V tejto časti preto tvrdenia žalobcu ani len nenasvedčujú, že by v prípade ich preukázania mohli byť splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

25. Vo vzťahu k argumentácii o tom, že na strane žalobcu už vznikol a naďalej hrozí iný vážny nenapraviteľný následok, ktorý má vyplývať z toho, že žalobca je nútený vyvíjať neprimerane časovo a finančne náročné aktivity smerujúce k účinnému hájeniu jeho záujmov (pričom ani toto tvrdenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal - nepreukázal, aké konkrétne finančné náklady žalobcovi vyplynuli z hájenia jeho záujmov, aké majú vplyv na jeho činnosť a pod.) správny súd uvádza, že nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi prípadným priznaním odkladného účinku správnej žalobe a vyvíjaním časovo a finančne náročných aktivít smerujúcich k účinnému hájeniu záujmov, keďže ani prípadným priznaním odkladného účinku správnej žalobe (ktorý trvá ex lege len do právoplatného skončenia správneho súdneho konania) by nenastal stav, kedy by žalobca už nemusel ďalej hájiť svoje záujmy v tomto správnom súdnom konaní alebo v ďalších inšpekciách práce, ak by nesúhlasil s postupom a opatreniami žalovaného správneho orgánu a chcel by byť v správnom súdnom konaní alebo vo vykonávanej inšpekcii úspešný. Priznaním odkladného účinku správnej žalobe by sa rovnako nijakým spôsobom nezneslo ani to, aby žalovaný vykonal u žalobcu ďalšie inšpekcie práce - pri tejto argumentácii žalobcu teda absentovala opäť akákoľvek príčinná súvislosť medzi ním tvrdým dôvodom priznania odkladného účinku správnej žaloby a prostriedkom ochrany, ktorý poskytuje inštitút odkladného účinku správnej žaloby. Ani toto tvrdenie (ani v prípade jeho preukázania) teda nie je z hľadiska kritérií vymedzených v ustanovení § 185 písm. a) SSP relevantným dôvodom priznania odkladného účinku správnej žalobe.

26. Správny súd z uvedených dôvodov a vzhľadom na viazanosť dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej je žalobca povinný v návrhu uviesť niektorý zo zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe a tento konkrétne tvrdý dôvod aj dôkazmi preukázať (resp. za týmto účelom navrhnúť vykonanie konkrétnych, žalobcom označených dôkazov), čo žalobca nesplnil, nemohol správny súd pre

nesplnenie podmienok, výlučne za splnenia ktorých môže správny súd priznať správnej žalobe odkladný účinok, návrhu žalobcu vyhovieť, a preto ho podľa § 188 SSP zamietol.

27. Záverom považuje správny súd za dôležité zdôrazniť, že pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správny súd nijak nepredurčuje aké bude meritórne rozhodnutie vo veci samej. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku totiž správny súd nepreskúmava správnu žalobou napadnuté rozhodnutie v medziach žalobných bodov tak, ako to musí urobiť pri rozhodovaní vo veci samej (žalobné body sú pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe právne bezvýznamné), ale zisťuje len existenciu zákonných predpokladov na vyhovieť návrhu navrhovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 185 SSP.

28. Z uvedených dôvodov správny súd pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby neprihliadal a ani nemohol prihliadať na skutočnosť, ktorú žalobca označil ako hlavný dôvod návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ktorou je neurčitost' opatrení, ktoré má podľa správnu žalobou napadnutého protokolu vykonať.

29. Správny súd toto rozhodnutie prijal v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).